MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS II)

Heiligenkreuz, 1183/1200 Seite 65v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

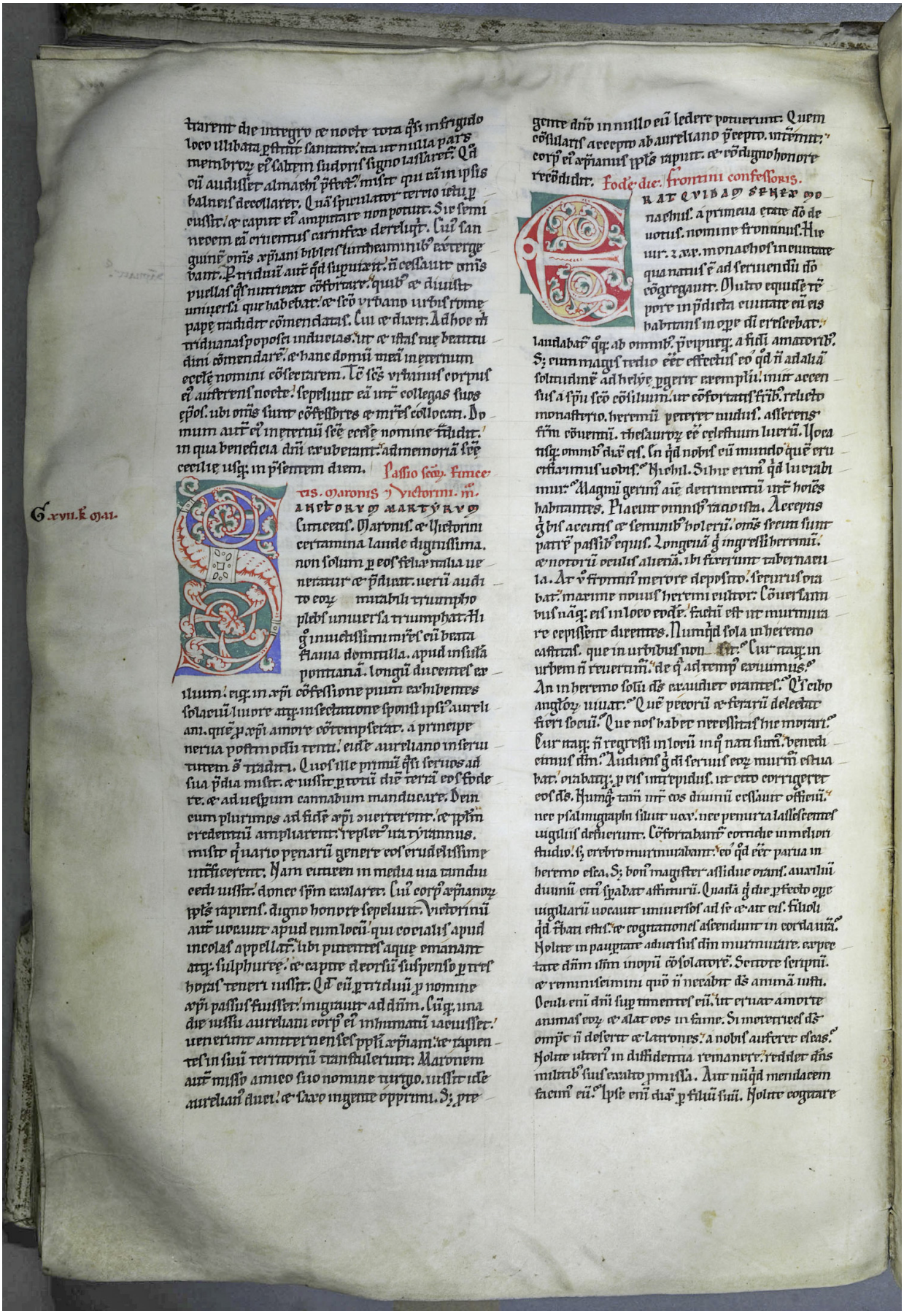

trarent die integro et nocte tota quasi in frigido
loco illibata perstitit sanitate. ita ut nulla pars
membrorum eius saltem sudoris signo lassaret. Quod
cum audisset almachius perfectus misit qui eam in ipsis
balneis decollaret. Quam spiculator tercio ictu per
cussit. et caput eius amputare non potuit. Sic semi
necem eam cruentus carnifex dereliquit. Cuius san
guinem omnis christiani bibleis lintheaminibus exterge
bant. Per triduum autem quod superuixit. non cessauit omnis
puellas quas nutrierat confortare. quibus et diuisit
uniuersa que habebat. et sancto urbano urbis rome
pape tradidit commendatas. Cui et dixit. Ad hoc mihi
triduanas poposci inducias. ut et istas tue beatitu
dini commendarem. et hanc domum meam in eternum
ecclesie nomini consecrarem. Tunc sanctus urbanus corpus
eius auferens nocte. sepeliuit eam inter collegas suos
episcopos. ubi omnes sunt confessores et martires collocati. Do
mum autem eius in eternum sancte ecclesie nomine tradidit.
in qua beneficia domini exuberant. ad memoriam sancte
cecilie usque in presentem diem.

Passio sanctorum Fiuice
tis. Maronis et Victorini. m.

G. xvii. k. mai.

Sanctorum martyrum
Cuticetis. Maronis. et Victorini
certamina laude dignissima.
non solum per eos felix italia ue
neratur et predicat. uerum audi
to eorum mirabili triumpho
plebs uniuersa triumphat. Hi
quoque inuictissimi martires cum beata
flauia domitilla. apud insulam
pontianam. longum ducentes ex
ilium. eique in christi confessione pium exhibentes
solacium. liuore atque insectatione sponsi ipsius aureli
ani. quem pro christi amore contempserat. a principe
nerua postmodum tenti. eidem aureliano in seruitu
tem sunt traditi. Quos ille primum quasi seruos ad
sua predia misit. et iussit per totum diem terram eos fode
re. et ad uesperum cannabum manducare. Dein
cum plurimos ad fidem christi conuerterent. et populum
credentium ampliarent. repletus ira tyrannus.
misit quinario penarum genere eos crudelissime
interficerent. Nam cuticen in media uia tamdiu
cedi iussit. donec spiritum exalaret. Cuius corpus christianorum
populus rapiens. digno honore sepeliuit. Victorinum
autem uocauit apud eum locum. qui cocialis apud
incolas appellatur. ubi putentes aque emanant
atque sulphuree. et capite deorsum suspenso per tres
horas teneri iussit. Quod cum per triduum pro nomine
christi passus fuisset. migrauit ad dominum. Cumque una
die iussu aureliani corpus eius inhumatum iacuisset.
uenerunt amiternenses populi christiani. et rapien
tes in suum territorium transtulerunt. Maronem
autem misso amico suo nomine turgio. iussit idem
aurelianus duci. et saxo in gente opprimi. Sed pre

gente domino in nullo eum ledere potuerunt. Quem
consularis accepto ab aureliano precepto. interemit.
corpus eius christianus populus rapuit. et condigno honore
recondidit.

Fodere die. Frontini confessoris.

Erat quidam senex mo
nachus. a primeua etate domino de
uotus. nomine frontinus. Hic
uir. xxx. monachos in ciuitate
qua natus est ad seruiendum domino
congregauit. Multo equidem tem
pore in predicta ciuitate cum eis
habitans in opere dei crescebat.
laudabatur quoque ab omnibus. precipueque a fidei amatoribus.
Sed cum magis tedio esset effectus eo quod non ad aliam
solitudinem ad helye pergeret exemplum. inuit accen
sus a spiritu sancto consilium. ut confortatis fratribus. relicto
monasterio. heremum peteret nudus. asserens
fratrum conuentum. thesaurorum esse celestium lucrum. Uoca
tisque omnibus dixit eis. In quod nobis cum mundo quem cru
cifiximus uobis. Nichil. Si hic erimus quod lucrabi
mur. Magnum gerimus anime detrimentum inter homines
habitantes. Placuit omnibus ratio ista. Acceptis
igitur bis accutis et seminibus holerum. omnes secuti sunt
patrem passibus equis. Longeuam igitur ingressi heremum.
et notorum oculis alienam. ibi fixerunt tabernacu
la. At uero frontinus merore deposito. securus ora
bat. maxime nouus heremi cultor. Conuersanti
bus namque eis in loco eodem. factum est ut murmura
re cepissent dicentes. Numquid sola in heremo
castitas. que in urbibus non sit. Cur itaque in
urbem non reuertimur. de qua ad tempus exiuimus.
An in heremo solum deus exaudiet orantes. Quis cibo
angelorum uiuat. Quem pecorum et ferarum delectat
fieri socium. Que nos habet necessitas hic morari.
Cur itaque non regressi in locum in quo nati sumus. benedi
cimus deum. Audiens igitur dei seruus eorum murmur estua
bat. orabatque pro eis intrepidus. ut cito corrigeret
eos deus. Numquam tamen inter eos diuinum cessauit officium.
nec psalmigraphi siluit uox. nec penuria lassescentes
uigiliis defuerunt. Confortabantur cottidie in meliori
studio. sed crebro murmurabant. eo quod esset parua in
heremo esca. Sed bonus magister assidue orans. auxilium
diuinum citius sperabat affuturum. Quadam igitur die perfecto opere
uigiliarum uocauit uniuersos ad se et ait eis. filioli
quid turbati estis. et cogitationes ascendunt in corda uestra.
Nolite in paupertate aduersus deum murmurare. expec
tate dominum ipsum inopum consolatorem. Scitote scriptum.
et reminiscimini quomodo non necabit deus animam iusti.
Oculi enim domini super timentes eum. ut eruat a morte
animas eorum et alat eos in fame. Si meretrices deus
omnipotens non deserit et latrones. a nobis auferet escas.
Nolite ulterius in diffidentia remanere. reddet dominus
militibus suis exalto promissa. Aut numquid mendacem
facimus eum. Ipse enim dixit per filium suum. Nolite cogitare